

Sanat ve Kuram Dizisi

.....
Ayrıntı Yayınları

UĞUR KÜÇÜKKAPLAN: Piyano eğitimine beş yaşından itibaren aldığı özel derslerle başlayan Uğur Küçük Kaplan, on iki yaşında girdiği Pera Güzel Sanatlar'da Fahri Pekiner'le piyano, Özcan Özbek'le solfej çalıştı. Burada katıldığı London College of Music'in sınavlarında başarılı oldu ve çeşitli sertifikalar aldı. Daha sonra bir süre İtleriş Sun'la kompozisyon çalıştı. Ardından Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı'ndaki eğitimine başlayarak, Prof. Bahar Tokay'la piyano, Sarper Özsan'la solfej, armoni ve form bilgisi, Prof. Dr. Özkan Manav ve Prof. Dr. Hasan Uçarsu'yla çağdaş müzik, Prof. Gülper Refiğ'le müzik tarihi ve müzikoloji, Halit Refiğ'le sinema ve müzik, Ahmet Altinel'le müzikal analiz, Melih Duygulu'yla klasik Türk müziği, Türk halk müziği ve etnomüzikoloji çalıştı. Konservatuvarın Müzikoloji Bölümü Genel Müzikoloji Anabilim Dalı ile Etnomüzikoloji ve Folklor Anabilim dallarından çift anadal yaparak mezun olan Küçük Kaplan, ardından yine aynı kurumda yüksek lisans eğitimini tamamladı. Öğrencilik yıllarından itibaren çeşitli gruplarla ve sanatçılarla müzik yaptı, konserler verdi. 2005 yılından itibaren beş yıl boyunca Kültür Üniversitesi İletişim Tasarımı Bölümü bünyesinde yürütülen çeşitli kültür sanat projelerinde piyanist ve müzik direktörü olarak yer aldı. Turkish Cultural Foundation'un desteğiyle hazırlanmış olup sanal ortamda hizmete sunulan ve bugüne kadar yazılmış sözlüklerin içerisinde gerek hacim gerek içerik bakımından en geniş soluklusu olan Türk Müziği Sözlüğü'nü hazırlayan beş kişilik ekibin içerisinde yer aldı. Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Devlet Konservatuvarı Etnomüzikoloji ve Folklor Anabilim Dalı'nda üç yıl solfej dersleri verdi. Küçük Kaplan'ın, arabesk müziğin teknik özelliklerini doğrudan müzikal analizlerle ele aldığı ve Türkiye'de bu konuda yapılmış ilk müzikolojik çalışma olan *Arabesk: Toplumsal ve Müzikal Bir Analiz* isimli kitabı, Ayrıntı Yayınları tarafından Şubat 2013'te piyasaya çıktı. Halen çeşitli kurumlarda piyano, solfej, armoni, kontrpuan, müzik teorisi ve müzikal analiz dersleri vermekte olan Küçük Kaplan, diğer yandan müzikoloji alanındaki çalışmalarına devam etmektedir.

UĞUR KÜÇÜKKAPLAN

Türkiye'nin Pop Müziği

Uğur Küçükcaplan

Ayrıntı: 975
Sanat ve Kuram Dizisi: 49

Türkiye'nin Pop Müziği
Uğur Küçükkaplan

Yayıma Hazırlayan
Onur Koçyiğit

© Uğur Küçükkaplan, 2015

Bu kitabın Türkçe yayım hakları
Ayrıntı Yayınları'na aittir.

Kapak Fotoğrafı
Dilek Erkoç

Kapak Tasarımı
Deniz Çelikoğlu

Dizgi
Esin Tapan Yetiş

Baskı
Kayhan Matbaacılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Merkez Efendi Mah. Fazılpaşa Cad. No: 8/2
Topkapı-İstanbul
Tel.: (0212) 612 31 85 - 576 00 66
Sertifika No.: 12156

Birinci Basım: *İstanbul, Mart 2016*
Baskı Adedi *1000*

ISBN 978-605-314-089-4
Sertifika No.: 10704

AYRINTI YAYINLARI

Basım Dağıtım San. ve Tic. A.Ş.
Hobyar Mah. Cemal Nadir Sok. No.:3 Çağaloğlu – İstanbul
Tel.: (0212) 512 15 00 Faks: (0212) 512 15 11
www.ayrintiyayinlari.com.tr & info@ayrintiyayinlari.com.tr

twitter.com/ayrintiyayinevi

facebook.com/ayrintiyayinevi

instagram.com/ayrintiyayinlari

Türkiye'nin Pop Müziği

Uğur Küçükcaplan

SANAT VE KURAM DİZİSİ

- BLUES TARİHİ
Şeytan'ın Müziği
Giles Oakley
- TANGO
Tutku'nun Ekonomi Politigi
Marta E. Savigliano
- SANATIN İCADI
Bir Kültür Tarihi
Larry Shin
- SANAT VE PROPAGANDA
Kitle Kültürü Çağında Politik İmge
Toby Clark
- FOTOĞRAF
Çerçevedeki Gizem
Mary Price
- MONA LISA KAÇIRILDI
Sanatın Bizden Gizledikleri
Darian Leader
- EDEBİYAT KURAMI
Giriş/Genişletilmiş 2. basım
Terry Eagleton
- EDEBİYAT VE KÖTÜLÜK
Georges Bataille
- ZAMAN TÜNELİ
Denemeler ve Notlar
John Fowles
- KORKUNUN GÜÇLERİ
İğrençlik Üzerine Deneme
Julia Kristeva
- KATİLLER, SANATÇILAR VE
TERÖRİSTLER
Frank Lentricchia & Jody McAuliffe
- GÜRÜLTÜDEN MÜZİĞE
Müziğin Ekonomi Politigi Üzerine
Jacques Attali
- GÜZELLİK SEMPATOMU
Francette Pacteau
- RABELAIS VE DÜNYASI
Mihail Bahtin
- SANAT VE SORUMLULUK
İlk Felsefi Denemeler
Mihail Bahtin
- SANAT VE ESTETİK
Peter de Bolla
- FLAMENKO
Tutku, Politika ve Popüler Kültür
William Washabaugh
- ARAP DÜNYASINDA MÜZİK
Tarab Kültürü ve Sanatçılığı
A.J. Racy
- ATEŞ VE GÜNEŞ
Platon Sanatçıları Niçin Dışladı?
Iris Murdoch
- GERÇEĞİN GERİ DÖNÜŞÜ
Yüzyılın Sonunda Avangard
Hal Foster
- SANATTA ANLAMIN GÖRÜNTÜSÜ
İmgelerin Toplumsal İşlevi
Richard Leppert
- SANATIN SONUNDAN SONRA
Çağdaş Sanat ve Tarihin Sınır Çizgisi
Arthur C. Danto
- KURMACA NASIL İŞLER?
James Wood
- GÜLERYÜZLÜ SOHBETLER
Mehmet Güleriyüz
- ZORAKI GÜZELLİK
Hal Foster
- ANALİTİK RESİM ÇÖZÜMLEMELERİ
Leyla Varlık Şentürk
- İNATÇI BİR BAHAR
Kürtçe ve Kürtçe Edebiyat
Vecdi Erbay
- SIRADAN OLANIN BAŞKALAŞIMI
Arthur C. Danto
- BUNU BEN DE YAPARIM
Christian Saehrendt
- SANAT DÜNYALARI
Howard S. Becker
- ARABESK
Uğur Küçükkaplan
- ROMAN KURAMINA GİRİŞ
Zekiye Antakyaloğlu
- YAZMA CESARETİ
Nihan Kaya
- HİÇLİĞİN ÖZGÜRLÜĞÜ
Ceren Selmanpakoğlu
- TEKNOLOJİ-İNSAN BİRLİKTELİĞİ
Selçuk Artut
- İKTİDARSIZLIĞIN İKTİDARI VE SANAT
Emre Zeytinoğlu
- MARX'IN KAYIP ESTETİĞİ
Margaret A. Rose
- Edebiyatta ve Felsefede
VAROLUŞÇULAR VE MİSTİKLER
Iris Murdoch
- ŞİİR NASIL OKUNUR
Terry Eagleton
- YALNIZ ŞİİR
Şeref Bilsel
- ŞAİR VE TAİFESİ
Hüseyin Köse

*Türkiye'de pop müziğın ufkunu genişleten,
çocukluğımın müzisyen kahramanlarından
Onno Tunç'a...*

İçindekiler

— Önsöz	11
— Giriş	21

Birinci Bölüm

Popüler Batı Müziğinin Türkiye'deki Yansımaları ve Pop Müziğin Miladı

1.1. 19. Yüzyıldan 1950'lere Türkiye'de Popüler Batı Müziği	35
1.2. Türkçe Sözlü Hafif Batı Müziği (Aranjman) Akımı	41
1.3. Anadolu-Pop Akımı	46
1.4. Pop Müziğin Gelişiminde Yarışmaların Rolü	55
1.5. Eurovision Şarkı Yarışması	63

İkinci Bölüm

Popüler Türk Müziğinin Olgunlaşma Dönemi ve Pop Müziğin Arabeskle Etkileşimi

2.1. 1970'ler: Popüler Türk Müziğinde Yeni Oluşumlar ve Pop Müzikteki Değişimin İlk İzleri	71
2.2. 1980'ler: Arabeskle Etkileşim Sürecinde Makamsal Bir Kimliğe Bürünen Pop Müziğin Olgunlaşma Dönemi	100
2.3. 1990'lar: Görselliğin Hâkim Olduğu Bir Çağda Farklı Unsurların İç içe Geçmesiyle Karma Bir Nitelik Gösteren Pop Müziğin Patlama Dönemi	137

Üçüncü Bölüm

Müzik Örnekleri (Notalar)

3.1. Müzik Örneklerine Dair	277
3.2. Şarkıların Notaları	280

Dördüncü Bölüm
Türkiyede Popüler Müziğe Yön Veren
Müziyenlerle Söyleşiler

4.1. Söyleşilere Dair	305
4.2. Attilâ Özdemirođlu ile Söyleşi (21 Şubat 2014 / İstanbul)	307
4.3. Cihan Sezer ile Söyleşi (21 Ocak 2014 / İstanbul)	337
4.4. Erhan Bayrak ile Söyleşi (8 Ağustos 2014 / İstanbul)	367
4.5. Garo Mafyan ile Söyleşi (5 Mayıs 2014 / İstanbul)	379
4.6. Nino Varon ile Söyleşi (24 Ağustos 2014 / İstanbul)	393
4.7. Osman İşmen ile Söyleşi (5 Şubat 2014 / İstanbul)	413
4.8. Turhan Yükseler ile Söyleşi (16 Nisan 2014 / İstanbul)	431
— Sonuç	451
— Ekler	455
— Fotoğraflar	464
— Kaynakça	497
— Web Kaynakça	501
— Dizin	502

Önsöz

Sanatın alçak-yüksek, müziğin ise iyi-kötü, güzel-çirkin gibi ortası olmayan öznel sıfatlarla, dahası çoğu zaman politize olmuş fikirler ve normatif yargılar üzerinden tanımlandığı bir toplumda, hangi türü olursa olsun, müziği etiketlemeden ve herhangi bir mukayeseye tâbi tutmadan kendi içinde anlamaya gayret etmenin ne tür bir deli işi olduğunu düşünmüşümdür hep. Hele ki bu iş, bilim yapmak üzere kurulmuş bölümlerde öğrencisine “Fazla sorgularsan imandan olursun” nasihati veren hocaların rahle-i tedrisinden geçip, egosal tatminin ve bilimsel kısırlığın hâkim olduğu akademik ortamda mütevazı bir ürün ortaya koyma amacına dönüşmüşse, buna kalkışan kişinin nelerle karşılaşabileceğini tahmin bile edemezsiniz. Neyse ki böyle zorluklar yaşamadığım için bu tip bir deli işine soyunmak durumunda kalmadım. Sanırım bu anlamda kendimi şanslı saymam gerekiyor..

Henüz bir asırlık ömre bile ulaşmamış olan genç Cumhuriyet'in popüler müzik tarihini araştırmak, itiraf etmek gerekiyor ki ilk bakışta pek zor görünmemektedir. Özellikle hemen her şeyin tek bir merkezden yönetildiği 1940'ların sonlarına kadarki yaklaşık otuz yıllık süreç, günümüzdeki pek çok oluşumun temellerinin atıldığı dönemdir. Belirlenen rota dahilinde kültürel sınırların çizildiği, yeni bir ulus inşa etme sürecinde toplumu tanımlama girişimlerinin başlatıldığı ve her şeyin kayıt altına alınmaya çalışıldığı bu yıllarda, müzik de büyük ölçüde payına düşeni almıştır. Nitekim müzikolojik araştırmaların büyük kısmına kaynaklık eden arşivin önemli bir bölümü bu dönemde oluşturulmuştur. Dolayısıyla elimizde, geleneksel müzikler ile Cumhuriyet'in ilk yıllarındaki kültür sanat politikalarının toplumsal tezahürleri üzerine dört başı mamur çalışmalara yetecek kadar –biraz dağınık olmakla birlikte– malzeme olduğu söylenebilirse de aynı şeyi popüler müzik için söylemek oldukça zordur.

Birkaç değerli araştırmacının kısıtlı imkânlarla rağmen özenle ve heyecanla yaptığı kıymetli çalışmalar, 19. yüzyılın son çeyreğinden başlayarak yaklaşık 1960'lara kadarki dönemi içine alacak şekilde, popüler müziğin Türkiye'deki seyrine ışık tutmuştur. Bu anlamda az sayıda da olsa söz konusu döneme ait bilimsel niteliğe sahip ürünler ortaya koyulduğunu söyleyebiliriz. Fakat ne yazık ki aynı durum müzik endüstrisinin hızla geliştiği, popüler müzik olgusunun büyük ivme kazandığı 1960'lı yıllar ve sonrası için geçerli değildir. Nitekim son elli yıla ilişkin az sayıdaki çalışmaya bakıldığında, müzikle yakından ilgilenmekle birlikte çoğunlukla arşivciliğe gönül vermiş müzik yazarları tarafından kaleme alındıkları görülür. Özellikle eldeki malzemenin derli toplu bir şekilde sokulmasını ve bilimsel ürünlerin verilebilmesi için gereken envanterin oluşmasını sağlayan bu çalışmalar, şüphesiz çok önemlidir. Bununla beraber bilim adına üzerine herhangi bir şey konulmamış olması ise son derece üzücü ve bir o kadar düşündürücüdür. Geleneksel müzikolojinin uzun yıllar popüler müzikleri incelemeye değer görmemiş olmasının bunda önemli rol oynadığı kuşkusuzdur. Birçok alanda olduğu gibi müzikoloji alanında da bilimsel gelişmelerin belli bir mesafeden takip edildiği Türkiye'de, zihinlerin hâlâ ezberlerle meşgul olmasından ötürü bu konuları ele almaya bir türlü sıra gelememiş olmasını ise anlayışla karşılamak gerekir...

Türkiye'deki pop müzik üzerinde çalışanların, genellikle popüler kavramına yoğunlaşıp buradan hareketle popüler müziği tanımladık-

ları görülür. Daha sonra Amerika menşeli popüler müzik türlerinden bahsedilip bu müziklerin Türkiye'deki yansımalarına değinilir ve pop müzik çizilen çerçeve içerisine oturtulmaya çalışılır. Bu yaklaşımın bazı kavramların anlaşılabilmesi ve konunun geniş bir açıdan ele alınabilmesi bakımından sağlıklı ve kendi içinde tutarlı olduğu kesindir. Bununla birlikte söz konusu yaklaşımın, asıl konumuz olan Türkiye'deki pop müziğin özellikle müzikal özelliklerinin belirlenmesi noktasında eksik kaldığını söylemek gerekir. Oysa bugüne dek çoğunlukla tek yönlü bir bakış açısıyla ele alınan pop müziğin ne olduğunun veya ne olmadığına anlaşılabilmesi farklı bir mercekte bakılarak incelenmesine bağlıdır.

Klasik Türk müziği ve Türk halk müziği gibi iki köklü geleneksel müzik kültürünün temeli oluşturduğu Türkiye'de, Batı müziğiyle tanışılması bilindiği gibi Cumhuriyet öncesine, yani Tanzimat dönemine dayanmaktadır. İlerleyen yıllarda operet ve kanto gibi Batılı popüler müzik formlarının yoğun ilgi görmesi ise zaman içinde iktidarın denetim alanının dışında seyredecek bir müzik piyasasının oluşmasını sağlamıştır. Plak teknolojisinin gelişmesiyle hareket alanı genişleyen müzik piyasası bir endüstriye dönüşmüş ve popüler müzik olgusunun büyüüp gelişmesi için her geçen gün daha da uygun bir zemin haline gelmiştir. 20. yüzyılın ilk yarısında büyük ilgi gören plaklar sayesinde geniş kitlelere ulaşılması, tümüyle şarkı formuna dayanan popüler müziğin yayılmasını sağlamıştır. Böylece ilerleyen yıllarda yaşanacak gelişmeler için gereken müzikal ve toplumsal koşullar oluşmuştur.

Türkiye'de yaklaşık 1950'lerden itibaren Amerika ve Avrupa'daki gelişmelerin daha yakından takip edilebildiği bir ortamın oluşmasıyla, özellikle gençlerin buralardaki popüler müzik türlerine yoğun ilgi gösterdikleri görülür. Üstelik yalnızca müzikler değil, onlarla birlikte ortaya çıkan ve zamanla kendilerine özgü birer felsefe oldukları öne sürülen yaşam tarzları da örnek alınmaya başlanmıştır. Tam bu noktada giderek güçlenen kapitalizmin devreye girerek, en önemli aracı olan popüler kültür kavramını amaçları doğrultusunda yoğun bir şekilde kullanmaya başladığı görülür. Popüler kültürün en önemli unsurlarından giyim-kuşam ve yeme-içme alışkanlıklarının adeta tek bir merkezden yönetilmesi, fonda popüler müzik türlerinin kullanıldığı bir tektipleştirme sürecini beraberinde getirmiştir. Çeşitli sloganlara dönüştürülerek bir anlamda formüleleştirilmiş yaşam tarzlarının geniş kitlelere benimsetilmesinde bazı kavramların öne çıkarılmasının ve bu yaşam biçimleriyle

özdeşleştirilmelerinin rolü büyüktür. Örneğin, sürekli olarak zikredilmesine rağmen bir türlü tanımlan(a)mayan ve kitlelere sunulurken yapılan vurgularla bir tür sınırsızlık olarak algılanabilir hale gelen özgürlük kavramı, bu sürecin en kilit kavramlarından biri olarak karşımıza çıkar. Tüketime odaklı kapitalist üretim biçimini yönetenler, moda, akım vb oluşumlar üzerinden kurmayı amaçladıkları düzenin, popüler müziği de kullanarak gençler arasında kolayca kabul görmesini sağlamışlardır.

Popüler kültürün gelişimine bağlı olarak ilerleyen popüler müziğin Amerika ve Avrupadaki seyrine karşılık, 1940'ların sonunda çokpartitli döneme geçilen, 1960 darbesiyle çalkantılı yılların yaşandığı Türkiye'de söz konusu gelişmeler doğal olarak farklı şekilde yankı bulmuştur. Caz ve rock and roll başta olmak üzere çeşitli popüler müzikleri ilgiyle takip edenlerin çoğunluğunu kent kültürüyle yetişmiş gençlerin oluşturması, bu yıllarda popüler müziğin gelişiminde İstanbul ve Ankara gibi büyük şehirlerin öne çıktığını göstermektedir. Nitekim bu müzikleri ve ortaya çıkan yeni yaşam tarzlarını benimseyenlerin büyük kısmı da lise ve üniversite öğrencileridir. 1960'larda, lise öğrencileri tarafından kurulmuş ve sayıları giderek artan orkestralar bunun en somut göstergelerinden biridir. Nitekim ilerleyen yıllarda pop müziğin gelişimine katkı sağlayacak olan pek çok isim, lise çağlarında kurdukları bu orkestralarla müziğe başlamıştır.

Bu yıllarda Batılı müzisyenlerin örnek alınıp takip edildiği ve şarkıları orijinallerine en yakın şekilde icra etmenin bir başarı ölçütü sayıldığı Türkiye'de, popüler müziğin ilk yıllardaki seyrinin büyük oranda hayranlığın beslediği bir tür taklitten ibaret olduğunu söyleyebiliriz. Anadolu-pop ya da Anadolu-rock gibi akımların revaçta olduğu 1960'lı ve 1970'li yıllardaki çalışmaları farklı bir aşama olarak değerlendirmekle beraber, henüz bu yaklaşımdan tümüyle uzaklaşıldığını söylemek zordur. Üstelik sadece Batı'ya değil, Balkanlardan Arap ülkelerine kadar her daim dış etkilere açık olan popüler Türk müziği, şüphesiz ki farklı kültürlerden etkilenecek gelişmiştir. Söz konusu etkiler, oranları dönem dönem değişmekle beraber Türkiye'deki pop müziğin gelişim aşamalarını incelememize önemli katkılar sağlamaktadır.

Peki, bunlara rağmen Türkiye'deki popüler müziğin içinden gelişmiş, başına Türk sıfatının getirilebileceği müstakil bir Türk pop müziğinden bahsedilebilir mi? Eğer böyle bir müzik varsa, onu kendine özgü kılan özellikler nelerdir? İşte, elinizdeki kitap, öncelikle yüksek sesle bu soru-

ları sormakta, sonra da becerebildiği ölçüde cevaplarını bulmaya gayret etmektedir. Yıllardır Türk pop müziği başlığı altında bir türe adfedilen sayısız şarkı olsa da söz konusu müziğin hangi noktadan itibaren kendi başına bir tür, tarz ya da üslup olduğu, müzikal ve tarihsel sınırlarının nerede başlayıp nerede bittiği halen tam olarak ortaya koyulmamıştır. Köklerini potansiyel bir nefretten alan ağır eleştirilerin hedefi olma konusunda, yerini hiçbir şeyin alamayacağı arabeskin gelişim süreci ile bazı noktalarda paralel bir seyir izleyen pop müzik arasında önemli bir bağın olması da oldukça ilginçtir. Kitapta iki müzik arasındaki bu ilişki de irdelenmektedir.

Birinci bölümde, popüler Batı müziğinin Tanzimat'tan itibaren Türkiye'deki yansımaları ele alınmakta, buradan hareketle pop müziğin ilk örneklerinden bahsedilmektedir. Daha sonra 1960'larda ortaya çıkan Türkçe sözlü hafif Batı müziği (aranjman) ve Anadolu-pop akımlarına değinilmekte, bu aşamada pop müziğin gelişimini yön verecek düzeyde etkileyen isimler ve öne çıkan çalışmaları üzerinde durulmaktadır. Bununla birlikte hemen her dönemde pop müziğin ve beslendiği popüler kültürün gelişimine önemli katkılar sağlamış yarışmalara değinilmektedir.

İkinci bölümde, 1970'lerin sonlarında arabeskle etkileşim içerisine girerek dönüşüme uğrayan pop müziğin yeni kimliği ele alınmakta, bu etkileşimle birlikte müzikal yapısının ne yönde geliştiği somut örnekler üzerinden incelenmektedir. Yine bu bölümde, kimilerine göre Türkiye'deki pop müziğin "altın çağı" olan 1990'lı yıllardaki çalışmalar üzerinde yoğunlaşarak, söz konusu müziğin 2000'li yıllardan itibaren dünyanın hemen her yerinde hâkim olan tektipleştirici pop sound'unun tümüyle etkisi altına girmeden önceki son hali incelenmektedir.

Üçüncü bölümde, Türkiye'deki pop müziğin gelişim sürecini ve müzikal özelliklerini yansıttığı düşünülen şarkıların bütününe ait notalar bulunmaktadır.

Dördüncü ve son bölümde ise Türkiye'de popüler müziğin gelişimine önemli katkılar sağlamış, farklı kuşaklardan müzisyenlerle yapılmış kapsamlı söyleşiler yer almaktadır. Kitabın yoğunlaştığı yıllar, konusu itibarıyla 1970'lerin ortaları ile 2000 arasındaki yaklaşık yirmi beş yıllık süreç olmakla birlikte, pop müziğin nasıl bir zemin üzerine oturduğunun anlaşılabilmesi açısından 1950'lerden 1970'lere kadarki dönemde yaşanan önemli gelişmeler üzerinde de durulmuştur. Bu noktada ha-

tırlatmak gerekir ki, çalışmanın konusu doğrudan popüler Türk müziği tarihi olmadığı için inceleme alanının dışında kalan dönemler ayrıntılı şekilde ele alınmamış, yalnızca belli kişilerden ve çalışmalarından bahsedilmiştir.

Kavramın hangi anlamda kullanıldığına gelince; öncelikle pop müzik, klasik müziklerden ve halk müziklerinden, kullanılan çalgılar ile bu çalgıların ve vokalin üslubu bakımından ayrılan tüm müzikleri kapsayan popüler müzik ana başlığı altında ele alınmıştır. Bunu yaparken elbette popüler sözcüğünün tanımlanmasında çoğunluk tarafından kabul edilmiş; geniş kitleler tarafından ilgi görmesi, güncel olması ve kolayca ulaşılabilmesi gibi temel özellikler de göz önünde bulundurulmuştur. Fakat popüler müzik kavramı, Türkiye'deki genel kavram kargaşasından payına düşeni ziyadesiyle aldığı için, inceleme alanının sınırları biraz daha daraltılarak pop müzik, popüler müziğin altındaki tarzlardan biri olarak ele alınmıştır. İncelenen şarkılar makamsal bir yapıya sahip olsa bile; gerek kullanılan çalgılar ve bu çalgıların icra biçimleri gerek vokalin üslubu ile düzenlemeler bakımından Batı tarzı pop müzikle asgari müştereklerde buluşulabilmiş olması, örnekleri seçerken dikkate alınmış başlıca ölçüttür. Bunun dışında kalan kısım ise pop müziğin Türkiye'de Batı'dakinden farklı olarak yerel özellikler de gösteren bir müzik tarzı şeklinde gelişmiş olmasından hareketle, bu özelliklerin mahiyeti üzerine yapılan analitik değerlendirmelerden oluşmaktadır.

Kitaba ilişkin değinilmesi gereken bir diğer husus da dildir. Çalışmalarında dil konusuna büyük önem verdiğim için bu kitapta da olabildiğince yabancı sözcükler kullanmamaya özen gösterdim. Özellikle müzikal analizlerde geçen terimlerden karşılığı olanların Türkçe hallerini kullandım. Olmayanları ise zorlama bir ifadeyle karşılamak yerine dokunmadan aynen bıraktım. Batı dillerindeki karşılıklarını da terimlerin ilk geçtiği yerlerde parantez içinde italik olarak belirttim. Bunlardan bazılarının İtalyanca, bir kısmının da İngilizce olması okurun kafasında soru işareti uyandırabilir. Bu noktada terimin yaygın kullanımı hangi dildeki sözcükse, o tercih edilmiştir. İçlerinde okurun yeni duyduğu, hatta belki tuhaf bulacağı bazı Türkçe terimler olabilir. Daha ziyade bir ekol üzerinden eğitim veren belli başlı konservatuvarlarda kullanılan bu terimlerin, zaman içerisinde benzer çalışmalarla daha fazla yaygınlık kazanabileceği inancındayım. Zira bir müziğin veya herhangi bir sanat eserinin analizi yapılırken sağlıklı sonuçlara ulaşabilmek için, mutlaka